

позбавлення волі не може перевищувати п'ятнадцяти років.

Особливості психології неповнолітніх, зокрема їх схильність до сприйняття стороннього впливу, з одного боку, спонукають максимально обмежувати їх спілкування з повнолітніми злочинцями, які розміщуються в окремих установах з відбування покарання, а з другого, - дає змогу обмежитися щодо таких осіб порівняно більш м'якими заходами, достатніми для забезпечення їх виправлення і перевиховання

На підставі даної наукової роботи можна зробити висновок, що поряд із загальними положеннями, що належать до питань кримінальної відповідальності осіб, які вчинили злочини, кримінальний закон передбачає певні особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх.

СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

курсант 303 навчальної групи **Слюсарчук Р.О.**

Науковий керівник: доцент професор кафедри досудового розслідування, кандидат юридичних наук **Зарубей В.В.**

Демократичні перетворення, що відбуваються в Україні, курс на проведення правової реформи, вимагають перегляду традиційних підходів вітчизняної науки стосовно права і його джерел, у тому числі джерел кримінально-процесуального права. Сьогодні в ст. 9 Конституції закріплено положення про те, що "чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України". Таким чином, загальновизнані принципи й норми міжнародно-правових актів, з одного боку, є складовою частиною кримінально-процесуального права, і безпосередньо породжують права людини в кримінальному процесі (п. 2 ст. 8, п. 1 ст. 9 Конституції), а, з іншого - є

важливою передумовою вдосконалення кримінально-процесуального законодавства України.

У Конституції знайшла відбиття ідея, що характерна для сучасних конституцій держав Європи, але принципова позиція України виражена в статті, що не встановлює повної відповідності міжнародному праву, а створює юридичні гарантії реалізації його норм. Стаття 9 Конституції визначила характер взаємозв'язку міжнародного й українського права на сучасному рівні. Від взаємодії цих двох систем права залежить ефективність обох. Значна кількість норм міжнародного права призначається для подальшого застосування в сфері дії кримінального процесуального права України.

Разом з тим, основи співвідношення галузевих і міжнародних систем позначені невиразно, що створює ряд проблем, пов'язаних з визначенням сутності й значення міжнародних норм, їхнім функціональним призначенням, визначенням місця в ієрархії правових актів України та безпосереднім застосуванням.

Не можна не звернути увагу на положення ст. 22 Конституції, де сказано, що права і свободи людини і громадянина в Україні не є вичерпними, гарантуються відповідно до Конституції, а значить і відповідно до загальновизнаних міжнародних норм. Отже, міжнародні положення, що визначають права й свободи людини і громадянина, повинні застосовуватися навіть у випадку протиріччя законам і нормативно-правовим актам України, оскільки міжнародно-правові документи містять, визначають і регулюють дію великого обсягу прав і гарантій прав людини. Обсяг прав і свобод людини, закріплений у міжнародних документах, виконує роль взірця до якого повинні прагнути всі народи й держави.

Таким чином, в Україні можуть застосовуватися і застосовуються як міжнародні норми загальновизнаних актів (звичайні норми), інкорпоровані в кримінально-процесуальне законодавство України, так і норми права міжнародних

договорів України, укладених з іншими державами, ратифіковані органами законодавчої влади України. У кримінальне процесуальне законодавство України повинні включатися й конкретизуватися ті міжнародно-правові положення, зміст і значення яких оптимізує всі стадії кримінального судочинства, реально забезпечує інтереси особи, українського суспільства та держави в цілому.

В КПК України необхідно включити правило про те, що загальноvizнані принципи й норми міжнародного права, міжнародні договори України, віднесені законодавством до складової частини кримінального процесуального права, мають переважну юридичну силу перед іншими законами України. Закони, що скасовують або обмежують права та свободи людини і громадянина, що порушують основні принципи кримінального судочинства, не можуть виступати як джерело права і регулювати кримінальні процесуальні відносини між його учасниками. Варто також розглянути питання про включення в кримінальне процесуальне законодавство норми про те, що права учасників процесу, гарантовані міжнародно-правовими нормами не можуть бути обмежені кримінально-процесуальним законом і підлягають безпосередньому застосуванню на всій території України.

ПРОФЕСІЙНА ТАЄМНИЦЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Курсант 3-го курсу **Сорока А.І.**

Науковий керівник: викладач кафедри досудового розслідування, кандидат юридичних наук **Кузьмічова Є.В.**

Одним із завдань сучасної української юридичної науки, нормотворчої діяльності і правозастосовчої практики, що пов'язано з утвердженням нових демократичних начал і створенням справжньої правової держави в Україні, є реальне